

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. september 2009
Kontor: Lovteknikkontoret
Sagsnr.: 2009-792-1006
Dok.: BBO41286

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1134 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. august 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Hækkerup (S).

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1134 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere artiklen ”To små børn tilbageholdt i Somalia i halvandet år” fra den 12. august 2009.”

Svar:

Artiklen ”To små børn tilbageholdt i Somalia i halvandet år” fra den 12. august 2009 indeholder en kort omtale af en konkret sag, hvor Byretten i Århus ifølge oplysningerne i artiklen har afvist at tage stilling til, om to børn tilbageholdes ulovligt i Somalia.

Justitsministeriet finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere, men kan generelt oplyse, at det følger af § 2 i forældreansvarsloven, at forældremyndighedens indehaver skal drage omsorg for barnet og kan træffe afgørelse om dets personlige forhold ud fra barnets interesse og behov. I tilfælde, hvor den ene forælder har forældremyndigheden alene, indebærer dette, at denne forælder kan bestemme, hvor barnet skal opholde sig, såvel i Danmark som i udlandet.

Har forældrene fælles forældremyndighed, og er der uenighed om forældremyndigheden, følger det af forældreansvarslovens § 3, stk. 2, at begge forældre skal give samtykke til, at barnet forlader landet, eller at barnets ophold i udlandet forlænges ud over det aftalte, forudsatte eller fastsatte. Dette gælder dog ikke, hvis der er truffet en afgørelse, der tillader, at barnet forlader landet eller forbliver i udlandet.

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår bl.a., at et manglende samtykke til at tage barnet med til udlandet eller til at forlænge et udlandsophold vil medføre, at der foreligger en ulovlig børnebortførelse eller tilbageholdelse af barnet. Af forarbejderne fremgår endvidere, at kravet om samtykke gælder, hvis sagen om forældremyndighed eller bopæl er indbragt for retten, eller der er taget initiativ hertil, f.eks. ved at anmodning om ændring af forældremyndighed er indgivet til statsforvaltningen, eller hvis det på anden måde konstateres, at forældrene er uenige om forældremyndigheden. Den omstændighed, at barnet fjernes fra sit sædvanlige opholdssted eller mod den anden forælders protest tilbageholdes i udlandet f.eks. efter en ferie, kan i sig selv være tegn på uenighed.

Om de danske myndigheders kompetence i sager om forældremyndighed eller barnets bopæl kan Justitsministeriet oplyse, at det følger af retsple-

jelovens § 448 f, stk. 1, at en sådan sag bl.a. kan behandles i Danmark, hvis barnet har bopæl her, eller hvis barnet ulovligt er ført til udlandet eller ulovligt tilbageholdes i udlandet, og barnet umiddelbart før bortførelsen eller tilbageholdelsen havde bopæl her.

Endvidere kan det oplyses, at Danmark har tiltrådt Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser, og at Danmark i den forbindelse har indledt konventions-samarbejde med en række lande. Formålet med Haagerkonventionen er at løse de problemer, der opstår, når et barn er bortført fra ét konventionsland til et andet. Et konventionsland er efter konventionen normalt forpligtet til at tilbagegive et barn, som er bortført til eller ulovligt tilbageholdes i det pågældende land fra et andet konventionsland.

Hvis et barn er blevet bortført til eller ulovligt tilbageholdes i et land, som Danmark ikke har indledt et konventionssamarbejde med i henhold til Haagerkonventionen, vil Udenrigsministeriet gennem diplomatiske kontakter kunne være behjælpelig med at rette henvendelse til det pågældende lands myndigheder med anmodning om udlevering af barnet.